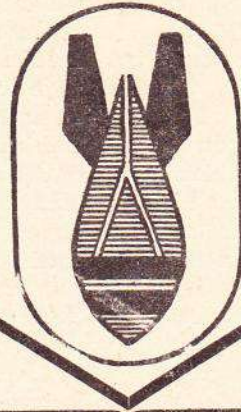

De Ontmijner

MAANDELIJKS BULLETIJN
DER VERBROEDERING
DER BELGISCHE ONTMIJNERS (V.Z.W.)

P.C.R. Nr 7537.94
Secretariaat : 30, Sint-Jansstraat, Tervuren
Redactie : Lunette 8/9 Berchem-Antwerpen

Een Nieuwe Rubriek

Op het einde van de laatste oorlog die ons land verwoestte, gaven de overheden zich rekenschap van de noodzakelijkheid niet alleen goede soldaten te vormen maar ook uitstekende burgers. In het licht van de ervaring opgedaan gedurende de bezetting begreep men dat deze twee staten, burgers en soldaten, op elkaar inwerkten, en dat het onmogelijk was een goed soldaat te zijn indien men vooraf geen goed burger was geweest. Om te kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van dit doel werd de Dienst voor Opvoeding in het Leger gesticht.

Deze Dienst die voor ideaal heeft de soldaat beter zijn land te leren kennen en het meer te leren liefhebben heeft sinds zijn ontstaan lofwaardige pogingen aangewend die de mooiste verwachtingen waardig zijn.

Onder de verschillende bedrijvigheden noteren we het regelmatig verschijnen van verscheidene tijdschriften. Sommige hebben als doel onze militieën na het einde van hun diensttijd voordeel te doen trekken uit de hoogst nuttige lessen en ervaringen. Ze trachten hun kennis ten opzichte van verschillende ambachten te verbeteren of wensen hen ook nog een juist begrip te geven over zekere belangrijke organismen zoals bv. de Spaarkas, enzomeer. Er zijn er andere waarvan het doel hierin bestaat dat men onze instellingen en onze vaderlandse geschiedenis beter wil laten kennen.

« Deze die de reden kent en bemint waarvoor hij ter verdediging wordt opgeroepen is gereed er zich voor te offeren.

We denken dat deze aanhaling de eerbied van de Dienst voor Opvoeding in het leven heeft geroepen. Edele eerbied die de levendigste lof verdient en die de eerbied van allen moet worden.

Het is daarom dat we gedacht hebben U van tijd tot tijd een kleine samenvatting te geven, een kleine samenstelling

als U wilt, uit zekere van deze brochures. De Dienst voor Opvoeding in het Leger verleende ons hiertoe zijn zeer vriendelijke en begrijpelijke toelating. we beginnen hiermede vandaag al en geven U een kort overzicht uit « Onze Instellingen — DE STAAT... ZIJT GIJ », een tijdschrift dat opgesteld wordt door de Heer Jean Dalozé. We durven hopen dat dit klein verslag sommige onzer leden zal aansporen om tot een volledige lezing over te gaan. (Men kan het zich aanschaffen in het Geographisch militair Instituut, 2, Kloosterlaan, te Brussel door het storten van de matige som van 7 fr. op Postcheckrekening Nr 224.34.)

De Dienst voor Opvoeding in het Leger vinde heir de uitdrukking van onze diepste dankbaarheid.

ONZE INSTELLINGEN

DE STAAT... ZIJT GIJ

In een eerste hoofdstuk bevestigt de schijver dat de Belgische Staat democratisch is. Na in het kort enkele overzichten op de sociëteiten te hebben gegeven en na aangeduid te hebben dat, door de Grondwet van 7 Februari 1831 de Belgische Staat de democratische vorm heeft aangenomen komt de schrijver er toe ons te herinneren aan de grondbeginsels die aan de basis liggen der democratie. Eerst bepaalt de schrijver de dictatuur en vervolgens door tegenstelling doet hij ons beter begrijpen wat democratie eigenlijk is.

Dictatuur zegt hij, herkent men aan 4 tekens :

« 1. Door een volledige vrijheid van handelen toe te kennen aan de machtshebber schaft ze de controle van het volk af. » (blz. 12).

(Zie vervolg blz. 2)

In zulk een stelsel is het de dictator die handelt en denkt. De andere burgers kunnen en moeten zwijgen. Zij mogen slechts hun gedachten kenbaar maken zolang deze eenvoudig zijn met deze van de dictator.

« 2. De dictatuur kent slechts de persoonlijke macht van een man die dan versmelt met de Staat. » (blz. 12).

Het is dit juist dat Hitler verwezenlijkte in Duitsland. Hij en de Duitse Staat waren één.

« 3. De dictatuur ontstaat dikwijls en blijft voort bestaan door het geweld. Hoe zou het anders kunnen zijn, wanneer één alleen zijn eigen opvattingen aan een gans volk wil opdringen. De sluipmoorden te Munich, de handelingen der Gestapo's en de concentratiekampen zijn allen sombere afbeeldingen van deze bevestiging.

« 4. Dictatuur eindigt altijd slecht. » (blz. 13).

Volgens onze bescheiden mening is deze nota eerder te rangschikken bij de bijkomende kenmerken der dictatuur. Het is eerder een vaststelling, een logisch gevolg dan een essentieel kenmerk van de dictatuur. In feite zijn er toch noch andere regeringen die verkeerd kunnen aflopen. Een parlementaire regeringsvorm bv. die naar regeringsloosheid zou overgaan. En langs de andere kant kan men een dictatuur begrijpen die niet in bloed zou eindigen. Dit gezegd zijnde bekennen we graag dat in de praktijk een dergelijk slot dikwijls het einde van een dictatuur betekent.

Na op zulke wijze de bepaling van dictatuur gegeven te hebben geeft de schrijver de kenmerken der democratie :

« 1. De democratie, schrijft hij, verzekert de vrijheid van

mening der burgers. Deze mogen spreken, schrijven, zich verenigen zoals zij het willen. Zij mogen niet alles doen, want er zijn wetten en rechters. Maar de wetten worden gestemd door deze die zij gekozen hebben en die ze ook afzetten kunnen. » (blz. 14).

« 2. De democratie eist vrije verkiezingen die tijdelijke en herroepbare volmachten toevertrouwen. » (blz. 14).

Dit is een logisch gevolg van het eerste. Indien men wilt dat de vrijheid van mening gewaardeerd wordt, moeten de burgers vrij zijn hun vertegenwoordigers te kiezen en ze, ingeval het bleek dat hun vertrouwen slecht gesteld was, ook kunnen vervangen.

« 3. Het principieel van de scheiding der macht komt tot uiting in de democratie. » (blz. 14).

Het is te zeggen : deze die de wetten maken zijn niet dezelfde als deze die ze uitvoeren en ook niet als deze die oordelen over de goede toepassing ervan.

« Een minister of een afgevaardigde kan geen burger gevangen zetten » en verder « een rechter die iemand gevangen zet mag de wet niet wijzigen om gemakkelijker de burger te kunnen gevangen nemen. » (blz. 14).

« 4. In een democratie wordt de Staatsorganisatie in de grondwet verenigd die de spelregels codificeert.

Tot daar dan de grootste kenmerken der democratie. Blijft nu nog te zien hoe België de democratie wel verwezenlijkt. Dit bestudeert de schrijver in de volgende hoofdstukken waarvan we U in ons volgend nummer een kort verslag zullen van geven.

EEN INTERVIEW

Kort na zijn terugkeer uit de Grote Ronde is Stanneke Ockers zo vriendelijk geweest ons een interview toe te staan, dat waarschijnlijk vele van onze sportliefhebbers met interesse lezen zullen, we trachten het U zo goed mogelijk in zijn eigen woorden na te vertellen opdat het niets van zijn waarde zou verliezen.

Wat velen waarschijnlijk niet weten is dat onze Ockers een oud-ontmijner is, zoals hij ons zelf verklaarde werd hij op 15 Maart 1945 opgeroepen als ontmijner en bleef gemobiliseerd tot 11 September 1945. Hij heeft dus zes maand dienst gedaan in de Kompagnie der Ontmijners die haar werkterrein had te Nieuwpoort-bad.

En dan gaf hij ons een kort objectief verslag over de Ronde van Frankrijk.

Over het algemeen, zegde hij, was de ronde zeer lastig, bijzonder voor deze die er voor de eerste keer aan deelnamen; maar voor een renner in goede forme en met onderverinding is de Tour een enige gelegenheid om zijn kunnen te tonen.

Voor de inrichters betekent het een reuzenorganisatie, maar ik wil hier graag bekennen dat de inrichting tip-top in orde was. Logischer wijze wordt het reglement aangepast aan de inrichting en daar er kopmannen en helpers in de ronde zitten was het wenselijk dat bepaalde punten zouden herzien en veranderd worden (vooral het punt van de « droge guillotine » zoals de deelnemers hetzelfde noemden).

Voor wat het aantal deelnemers aangaat, meen ik dat Frankrijk zijn aantal deelnemers met minstens 30% zou kunnen verminderen, gezien er nu te veel meelopers zijn die voor de andere in de eerste ritten een sta in de weg betekenen. Het resultaat zou hetzelfde zijn met dit verschil dat er minder kosten zouden zijn voor de inrichters.

De afstanden der ritten zijn beter gekozen dan in de Ronde van Zwitserland waar deze veel te kort waren en aldus bepaalde zwakke krachten begunstigd werden.

(Zie vervolg blz. 3)

STAN OCKERS IN BATTLE-DRESS

DE PENSIOENEN

Wij geven hieronder een samenvatting van de voornaamste wijzigingen die onlangs aan de wet op de herstelpensioenen werden gebracht (Staatsblad van 18-8-1948).

De spanningen van 1 en 1,5 voorzien voor de invaliditeiten van 10 en 15 % worden respectievelijk op 2 en op 3 gebracht, te rekenen van 1 Januari 1948. Hieruit kunnen wij afleiden dat deze pensioenen gewoon weg verdubbeld zijn.

De pensioenen voor oorlogswezen (wezen die vader of moeder hebben verloren) worden vanaf 1 Juli 1946 vervangen door het toekennen van de familievergoedingen, uit te betalen door de compensatiekas waarbij de overledene vroeger aangesloten was. Zo de overledene persoon niet aangesloten was, zal de vergoeding betaald worden door de Nationale Compensatiekas voor Familievergoedingen en ten laste van de Staat. Herinneren wij terloops er aan, dat deze familievergoedingen betaald worden tot op de ouderdom van 18 jaar en dat het maandelijks bedrag 700 fr. is, zo de moeder werkt, en 940 fr. zo de moeder niet werkt en zich uitsluitend bezig houdt met de opvoeding harer kinderen.

De volle wezen ontvangen samen de familievergoedingen en een weduwe pensioen. Dit laatste pensioen wordt uitgekeerd tot dat het jongste kind de leeftijd van 21 jaar bereikt heeft.

Anderzijds is de tussenkomst van de Commissie voor vergoedingspensioenen niet meer vereist bij het 2e en 3e periodiek onderzoek. De Minister van Begroting treft in eerste aanleg de nodige beslissing, overeenkomstig de besluiten van de Wettige Geneeskundige Dienst.

EEN INTERVIEW (vervolg van blz. 2)

In zekere ritten werd de snelheid tot het maximum opgedreven en men bereikte het gemiddelde van 33 km. per uur, iets wat vroeger nooit bereikt werd.

De nieuwelingen beginnen over het algemeen de ritten in de Pyreneeën met een beklemd gavoel, voor hen is het een groot vraagteken. Die bergreuzen doen zo majestueus aan dat een renner die als geselecteerde veronderstelt wordt al wat mee gemaakt te hebben volledig onder de indruk komt en zich heel klein en machteloos gaat voelen.

Het verdere verloop van de Ronde leerde me echter dan de Alpen veel zwaarder waren dan de Pyreneeën. Als toerist moet het iets enig zijn de ongeschonden natuur met zijn prachtige vergezichten te kunnen bewonderen. Mogelijks heeft het pracht, ge verder er toe bijgedragen tot deze gevolgtrekking te komen.

Voor we de Alpen introkken, hadden we enkele ritten te doen die ik nooit zal vergeten, langsheen de Middellandse Zee, al het mooie op de wereld is hier verzameld en graag zal ik deze plaatsen terugzien, vol zon als ze waren en vol leven en met een weelde van bloemen.

Na zo een 35 uur in het onvergetelijke Cannes doorgebracht te hebben stuurden ze ons de Alpen in.

Onmenselijk hard waren ze, stel je voor, sneeuw en ijs en mist, op zekere ogenblikken 7 graad onder nul, klimmen door regen en modder tot op een hoogte van 2.200 m., dan dalen tot 1.500 m., terug klimmen tot op 2.300 m.; sommige ogenblikken zagen we geen tien meter voor ons uit. Dan spreek ik nog niet van wat het betekent in dergelijke ogenblikken materieelbreuk te hebben en versterken van koude te moeten herstellen.

Zulke ritten zijn voor de renners geen gemakkelijk werkje geweest en de Alpen zijn véél, véél zwaarder geweest dan iemand ooit had durven vermoeden.

Voor een renner die een goede gezondheid en de beste vorm kent is de ronde niet te lang of te hard. Nochtans werkt het feit zo lang van huis weg te zijn op het moraal van sommige renners in.

Verders wordt de toepassing van de wet op herstelpensioenen uitgebreid tot de militairen, leden van een eenheid Ontmijners van het Leger, die na 25 Augustus 1947, uit hoofde van hun dienst, het slachtoffer werden van een ongeval te wijten aan de ontploffing van stoffen die zij gelast werden op te sporen en te vernietigen.

De invaliden ontvangen levenslang kosteloos alle prothesetoestellen en andere benodigheden voor deze invaliditeit.

De wezen genieten kosteloze medische en pharmaceutische zorgen tot op 18-jarige ouderdom door bemiddeling van het Nationaal Werk voor Oorlogswezen, 79, Steenweg op Elsene, te Elsene.

De gedeporteerden voor verplichten arbeidsdienst die be-wijzen een lichamelijk letsel opgelopen te hebben door mishandelingen door de vijand uit hoofde van hun vaderlandse houding kunnen ook aanspraak maken op de voordelen voorzien door de wet op Herstelpensioenen.

Tenslotte wordt te rekenen van 1 Januari 1948 ene bijkomende toelage, gelijk aan 15 % van het globaal bedrag van het pensioen en der diverse toelagen aan de houders van een invaliditeitspensioen 40-45 of van een voorschot.

Een bijkomende verhoging van 5 % wordt verleend aan de groot-invaliden, rechthebbende op het bijzonder statuut.

Deze laatste verhoging wordt gebracht op 15 % voor de groot-invaliden, die niet onderworpen zijn aan de aanvullende personele belasting. Om van deze verhoging te kunnen genieten moeten de belanghebbende een aanvraag indienen bij het Ministerie van Begroting voor 16-11-1948.

De maagkrampen die ik gekend heb kenden niet als oorzaak het eten van crême à la glace of het drinken van wijn, maar volgens mijn mening de verandering van eten en temperatuur. Zoals ik vernomen heb moet dit veel gebeuren bij mensen die voor enkele dagen uit het Noorden naar het Zuiden trekken ter plaatse wordt er dan ook een zeker medicament hiertegen verkocht (elixir) dat U in een minimum van tijd van die ongesteldheid vanaf helpt. Een volgende maal zal ik me dan ook niet meer laten verschalken. Zonder dit voorval en zonder de hieruit voortkomende gevolgen zou ik niet de 11de geplaatst geweest zijn maar stond ik tussen de drie eerste.

Het is mogelijk dat er technische fouten of zekere onken-nis geweest is in zake verzorging, toch weet ik dat we moeten vooruit zien en op de toekomst moeten letten en uit het gebeurde de nodige lessen moeten trachten te putten.

Ik wil ook nog wijzen op de goede kameraadschap die er heerste tussen de 5 overgeblevenen der Aploeg. Ik ben overtuigd dat we met zulke kerels en zulk moraal niemand vrezen moeten, vooral nu, dat de opgedane ondervinding ons veel rijker gemaakt heeft en het zal niet in Aix-les-bains dat de winnaar zal gekend zijn, maar wel in Parijs.

En dan vroegen we aan Stan wat hij het zwaarst vindt, ontminnen of een ronde rijden.

Wel, zegde hij ons, er is moeilijk een vergelijking te trekken; beide werkjes hebben hun gevaren die dodelijk zijn kunnen, maar destijds moesten we ontminnen voor een soldaten soldij en trof het ongeluk U dat was het uit. De ronde darentegen stelt U tenminste in de mogelijkheid een zekere materiele welstand te verwerven.

ONZE GROTE FAMILIE

Michèle Samijn heeft de vreugde U de gelukkige geboorte van haar broertje Emile te kunnen mededelen.

Het Bulletin biedt zijn warme gelukwensen aan de Kapitein en aan Mevrouw Samijn.

H. apotheker Roger Meersseman, schatbewaarder der afd. W-VI., deelt ons de geboorte mee van een zoon Guy 29-6-48. Onze oprechte gelukwensen.

Rond de Ronde van Frankrijk ...

Geen kwestie van U hier te spreken over de toekomstige Ronde, over zijn inrichting en over de hoop die we koesteren in onze jongens, Karel Steyart zou dit kunnen. Ik ga het hebben over de voorbije ronde.

Door het interview dat Ockers toegestaan heeft aan ons blad hebt U allen vernomen dat Stan een der onzen was. Hiervoor en ook om hem te bedanken voor zijn prachtige prestatie, heeft de sectie Luik, die hem graag zou bewezen hebben dat de ontmijners niemand vergeten, er aan gehouden hem een eenvoudige hulde te brengen in de velodroom van Rocour op 29 Juli ll.

Een afvaardiging met aan het hoofd onze tweede erevoorzitter, kapitein Dohet, kwam zijn gelukwensen aan Stan aanbieden. Toen hij het woord nam in het stadium waar 20.000 mensen dicht tegengegedruimd aandachtig toeluis-

terden, zegde onze voorspreker in enkele woorden aan onze wakkere kameraad dat zij onze wens en onze hoop waren geweest en dat we fier op hen waren.

De warme Chaineux, de oudste oorlogsvrijwilliger der provencie Luik en de rustige korporaal Custers boden hem vervolgens, in naam van allen en met een brede glimlach een kaplamp, model ontmijner, aan. Ockers zeer bewogen had enige moeite om zijn spraak terug te vinden, en toen hij ons bedankte werd hij door de toehoorders luidruchtig toegejuicht.

Goede moed kameraad, moge gij toekomstig jaar de dra-ger zijn van de gele trui, van het geel van ons kenteken, dat vastgemaakt op uw borst een mooie uitwerking zou geven.

TEMPETE

Manifestatie

STAN OCKERS

op 29-7-48

te Rocour

Ere aan een onzer Helden

Zondag 23 Mei 1948. Ondanks het stralende weer van deze meimorgen vertoonde de plaats van Jumet maar een triestige aanblik. De voorgevel van het gemeentehuis ver-
dween onder rouwbehangsels, de menigte kwam in stilte samen.

ONZE AANKONDIGINGEN

Mevrouw Teurlings, weduwe van onze betreurde sergeant gevallen op de Schans van Putte-Kapellen als slachtoffer van zijn plicht, vraagt ons ter kennis te brengen van alle leden van de Verbroedering dat zij twee gemeubileerde kamers van haar huis zou willen verhuren. Deze kamers met modern comfort zullen verhuurd worden aan een jong meisje, die studeert of in de stad een bezigheid heeft. Gebeurlijk zou ze het ontbijt en het avondmaal in de familie kunnen nemen. Voor alle verdere inlichtingen zich schriftelijk wenden tot Mevrouw weduwe Teurlings, 26, rue de la Tourelle, à Bruxelles - Quartier Léopold.

Alle Ontmijners en oud-ontmijners moeten eens op deze aankondiging denken, het is onze plicht de weduwen van onze oude wapenmakers te helpen.

Het is vandaag dat het Gemeentebestuur van Jumet gaat overgaan tot het overbrengen naar de Erecrypte van het kerkhof van de lichamen der dorpelingen die door de vijand werden gedood. Onder deze helden bevindt zich een ontmijner: VAN HOVER Alfons die op 30-8-1945 zwaar werd gekwetst te Longwilly en reeds de volgende dag tengevolge van zijne verwondingen overleed.

Een afvaardiging van de Verbroedering, met aan het hoofd Ondervoorzitter J.-B. Hulsaegen en Secretaris R. Lechien van de afdeling Henegouwen, neigt lang voor het sombere overblijfsel van hun kameraad. De klaroen blaast « Te Velde » en uit het Gemeentehuis worden de 17 doods-kisten gedragen. Na de oproep der doden zet de stoet zich in beweging. Een doodsmars weerklinkt smartelijk in de harten.

Voor de crypte herinnert de Heer l'Hoste, Schepene, aan het verheven offer dezer helden, daarna worden de lichamen het ene na het andere in hun laatste rustplaats neergelaten. De familie van onze makker en de Verbroedering neigen zich een laatste maal over het graf, het is het laatste vaarwel onder het spelen van « Te Velde ».

CANIS

Luitenant PIERRE BOVEROUX

gestorven voor België op 6 december 1942

D.O.V.O.H. (Dienst voor Opruiming en Vernietiging van Ontploffingstuigen en Hindernissen) is een organisme die bij ontstentenis van andere verdiensten onbetwistbaar deze van de jeugd zou hebben. Als beginperiode kreeg het de maand Augustus 1941 toegewezen. Ik heb de officiële documenten voor ogen die zijn tot stand komen onder de Duitse bezetting vermelden. In die tijd heette het D.O.V.O. en stond onder bevel van Kommandant Samijn. Het merendeel der officieren en mannen van het 8ste Geniebataljon waren na de capitulatie gevangen gehouden te Hasselt, deze werden in hun hoedanigheid van pioniers-vuurwerkers door de vijand opgeëist om de mijnen en de gevaarlijke springtuigen op te zoeken die door de legers te velde in de provincie Limburg waren achter gelaten. Begin Augustus 1941 vertrokken ploegen van acht man, die voor een eensluitende zending waren aangeduid naar de verschillende streken van ons grondgebied. Deze die eens D.O.V.O.H., afdeling Luik zou worden kreeg oorspronkelijk als bedrijvigheidssector de provincies Luik en Limburg. Zijn chef was Luitenant Boveroux.

Deze voormiddag in Februari 1945, was ik in een rijtuig dat me voor de eerste keer naar een ploeg van D.O.V.O.H. bracht die zo juist te Stoumont was aangekomen om de ontmining der omstreken te beginnen, met de chauffeur was ik gauw in een druk gesprek gewikkeld; men had me hem voorgesteld als een oudgediende, ik vroeg hem :

— Hebt U Luitenant Boveroux gekend ?

Op de slag richtte de man zich op en er kwam een licht in zijn ogen.

— Zeker heb ik hem gekend riep hij uit. Tot aan zijn aanhouding heb ik met hem gewerkt, tenandere hij is het die me in dienst genomen heeft.

— Hoe heet U ?

— Verdin, Joseph... van Seraing.

En terwijl de auto in zijn lichte vaart grillige bewegingen tekende doorheen bergen en dalen schoven aan ons oog landelijke tonelen vol frisheid en fantasie voorbij en een man die slechts een eenvoudige naam uit een verslag voor mij betekend had en dan nog de naam van dode was, dook op mijn geest en kwam te liggen tussen de concrete werkelijkheid van het lieve Ardeense landschap en andere diepere

werkelijkheden die de stem van Joseph Verdin in mij riep. Want terwijl hij met een vaste hand zijn schokkend voertuig over de wegen voerde, haalde hij alle herinneringen boven over zijn oude overste, luitenant Boveroux. Deze had een grote plaats ingenomen in zijn leven, de bewondering die hij hem toedroeg was zo groot dat hij over hem sprak zoals een zoon over zijn vader : met een eerbied, doordrongen van die diepe genegenheid die de eenvoudigen toekennen aan deze die hen veroverd hebben door het overwicht van hun macht en hun goedheid.

Voorrecht der keurelementen : deze luitenant Boveroux waarvan een verslag uitgaande van een weerstandsgroep zijn schitterend gedrag aangeduid had herleefde voor mijn ogen met zijn wonderbare moed, zijn onverstoortbaar moed, zijn prijzen voor de dood, zijn wilde onverzoenlijke vaderlandsliefde. Hij herleefde in de oproepingen van een van zijn simpele soldaten die hem gedurende de 18 daagse veldtocht en op de duistere slagvelden van de weerstand aan het werk had gezien. Het is zeker niet door zijn sentimenteel gedoe dat luitenant Boveroux een gemakkelijke volksgunst trachtte te vinden.

— Hij was een koel en streng mens, zegde me Joseph Verdin. Wanneer hij een opmerking aan iemand dacht te maken, dan deed hij het op een toon die geen tegenspreken dulde. En toch hield men van hem. Ik zelf zou hem overal gevolgd hebben.

Het is spijtig dat ik niet woord voor woord met de verheffingen der kenmerkende stem van deze verteller, met zijn uitroepen, zijn « nom di djo » en zijn « málheureux, vous », met zijn onvergelykbaar accent van Sèrè en vooral zijn smakelijke wallonismen, het verhaal dat hij me deed niet weder samenstellen kan.

Op deze frisse voormiddag in Februari 1945 verhaalde me soldaat Joseph Verdin van de klas van 39 de geschiedenis van de eerste Overste van D.O.V.O. die ik hier zal naver-tellen.

Na de capitulatie dacht Luitenant Boveroux slechts aan een zaak : wraak nemen over de verschrikkelijke vernedering die de vijand aan zijn land had opgelegd. Voortaan is er slechts een gedacht die zijn gedrag bezielde : strijden tegen de bezetter die overal zijn onbeschaamde vreugde over zijn laatste overwinningen ten toon spijdt en zich traag en geduldig voorbereiden om hem eens te kunnen treffen zoals hij ons getroffen heeft : met een bliksemende juistheid in zijn slagen. In zijn hoedanigheid van Overste van D.O.V.O. voor de provincies Luik en Limburg kreeg hij prachtige mogelijkheden toegedeeld. Hij beschikte over een voertuig, kende zekere mogelijkheden om zich gemakkelijk te verplaatsen, en ook was hij in staat om springstoffen te bekomen.

Belast met het verwijderen van de dynamiet die men in het metselwerk van de bruggen over het Albertkanaal gestopt had — deze fameuse bruggen die tot grote verwondering der ganse belgische bevolking, niet sprongen toen de vijand ze bereikt had — vond hij een middel uit om voldoende hoeveelheden springstof te verduisteren om te kunnen voorzien in de eerste behoeften van de sabotage groepen die zich gevormd hadden. Het was Joseph Verdin, begeleider van de camion van D.O.V.O. die, het meest gedurende de nacht, de aldus bekomen kassen naar een villa in de omstreken van Freeren bracht.

Aangezien de overvloed der Vlaamse tekst, zal het artikel over « Luitenant Boveroux » in het volgend bulletin worden vervolgd.

De U.F.A.C. te Luxemburg op 26 en 27 Juni 1948.

Gedurende deze twee dagen toen het weder uiterst gunstig was hebben de Luxemburgse Oud-strijders hun Belgische wapensbroeders ontvangen.

Op deze vriendschapsdagen, doorgebracht in algemene vreugde hebben de strijders van deze innige buurlanden mekaar ontmoet gedurende enkele uren die onvergetelijk in onze herinnering gedrukt blijven. Zaterdagavond, rond 21 u. gaf de muziekkapel der eerste Gidsen een uitgelezen symphonisch concert voor een talrijk en geestdriftig publiek in het stedelijk theater van Luxemburg, waarvan het uiteinde met een groot aantal Belgische en Luxemburgse vaandels versierd was.

Vervolgens werd in open lucht, rond 22 u. een tweede concert gegeven door hetzelfde orkest op de kiosk van de Wapenplaats voor een zeer aandachtig menigte.

Zondag, rond 8 u. vormden de vaandeldragers en de standaarden aan het stedelijk theater een stoet die niet minder dan 70 vlaggen en vaantjes telde. Deze der Belgische Verbroedering der Ontmijners van het 1ste en 2de Ontmijningsbataljon hadden de eer de stoet te openen.

Voorafgegaan door de trompetten der 1ste Gidsen begaven allen zich vervolgens naar de Kathedraal waar om 9 u. een plechtige dienst plaats had, bijgewoond door Monseigneur de Bisschop van Luxemburg. Eerwaarde Heer Cammaert, hoofdaalmoezenier droeg de mis op ter herinnering aan de voor hun Vaderland gesneuvelde Belgische en Luxemburgse strijders.

Volgende personaliteiten woonden de dienst bij:

Prins Félix van Luxemburg, Kolonel de Fraiteur, Minister van Landsverdediging van België, Generaal Van Strydonck de Burckel, Generaal Sottiaux, Generaal Lambert van de Infanterieschhol van Aarlen, Generaal Piron, Generaal Bael, Mijnheer Dupong, Minister van de Luxemburgse Staat, Mijnheer Schlaus, Minister der Luxemburgse Leger-

macht, de Heer afgevaardigde van de Burgemeester van Luxemburg, Mijnheer de Voorzitter der Luxemburgse Oud-strijders, de Heren van het inrichtend comiteit van de U.F.A.C., enz...

Na het aflopen van de kerkelijke dienst, doorliep de stoet de straten van de stad; hij werd gevormd door de Luxemburgse MP, de muziekkapel van de wacht van het Groot-Hertogdom, de Engelse militaire kapel, de Luxemburgse Oud-Strijders, de Belgische MP met moto, het muziek der 1ste Gidsen, de Belgische vlaggen en standaarden en de afgevaardigden van de UFAC. Allen stelden zich op voor het Stadhuis waar zich in tegenwoordigheid van de hierboven vermelde hoogwaardigheidbekleders een vaderlandse plechtigheid afspeelde.

Aan verschillende Belgische en Luxemburgse oudstrijders werden eretekens toegekend. Vervolgens defileerde de stoet voor de overheden en door de straten van de stad waar talrijke toeschouwers zich langsheen de huizen geschaard hadden.

Na de optocht had er in de grote zaal van het restaurant « Métropole Bourse » een groot feestmaal plaats voor ongeveer drie honderd man.

Specches werden er uitgesproken door Generaal van Strydonck de Burckel, voorzitter van de U.F.A.C. 40-45 en door de Heer Reuter, voorzitter van de Luxemburgse kamer van Volksvertegenwoordigers. Kolonel Defraiteur, minister van Landsverdediging vereerde de Heer Jemmings, voorzitter der Luxemburgse Oudstrijders met het oorlogskruis van 1940.

De Verbroedering der Ontmijners was vertegenwoordigd door de Heer Aalmoezenier Guyaux van de Sectie Antwerpen, Kapitein Samijn van de Sectie Vlaanderen, de Adjudant Bertrand van de Sectie Brabant, de Eerste Sergeant-Majoor Raskin van de Sectie Namen en de Adjudant Reul van de Sectie Luik.

ALLEN NAAR DE PANNE OP 12 SEPTEMBER 1948, INHULDIGING VAN EEN GEDENKTEKEN DER IN DE OMTREK GESNEUVELDE ONTMIJNERS

- 11 u. Mis in open lucht op de dijk;
- 15 u. Optocht op de Grote Plaats met medewerking van de muziekkapel der zeemacht;
- 16 u. Uitreiking van de door de Stad geschonken erepenningen in het Casino.

EEN ONTMIJNINGSTENTONSTELLING TE ST-ANDRIES-BIJ-BRUGGE

Ter herdenking van de bevrijding van St-Andries wordt er aldaar op 5 September 1948, te 9 u. 30 een ontmiijnings-tentoonstelling geopend.

Tevens zijn volgende betogingen voorzien:

- 10 u. Mis in de parochiale kerk;
- 11 u. Neerleggen van bloemen aan de beide gedenktekens der gesneuvelden;
- 15 u. Voorstelling van het ontmiijnen van een mijnveld;
- 16 u. Ontvangst ten gemeentehuize.

SECTIE OOST-VLAANDEREN

In het nummer van Juli 1948 van het maandblad « De Strijder », orgaan van het zuiveringscomité der Oudstrijders en nationale groeperingen van de weerstand, verscheen onder de titel « Un encouragement » een dankbrief van onze

aalmoezenier Jacquemin voor een loffelijk artikel omtrent de ontmiijners in dit blad verschenen.

De feestelijkheid van 25 April ll. te Gent verwierf ons de aandacht der Oudstrijders der 2e, 22e, 32e en 52e Linie-regimenten die in hun maandblad « De Piot » dienaangaande een verslag van dit feest weergeven.

AAN DE LEDEN VAN DE SECTIE OOST-VLAAND.

Op Zondag 11 Juli hadden we een algemene vergadering die door vele makers bijgewoond werd, deze vergadering was een onzer best geslaagde die we reeds gekend hebben. Verschillende kameraden vroegen er het woord en alzo kwam het tot een gedachtenwisseling die voor het bestuur zeer nuttig leerzaam en aanmoedigend was. Zeer voldaan zijn de aanwezigen huiswaarts gekeerd. Ik stel voor om alle drie maanden een vergadering te beleggen, deze zal ons altijd nauwer tot elkaar brengen en dit is het immers wat uw bestuur zou willen.

Beste makers zodra U dit bericht gelezen zult hebben, stuurt dan aan kameraad Minne, Hovenierstraat, 106, te Ledeberg een gewoon kaartje (van 0,65) met de vermelding: « Ik zou willen dat we alle drie maand een algemene vergadering hadden, ik zal mijn best doen om aanwezig te kunnen zijn ».

Beste makers we verwachten spoedig uw antwoord en dan ook uwe aanwezigheid op onze volgende vergadering.

Makker VAN CLEVEN
Gewestelijk Voorzitter

NIEUWS UIT DE SECTIE WEST-VLAANDEREN

Zondag 20 Juni ll. was een dag welke in gulden letters zal geboekt worden in de annalen der sectie W-Vl., want niet alleen was het de jaarlijkse bloemenhulde gebracht door de Oudstrijders van St-Andries ter ere en gedachtenis van hunne gevallene wapenbroeders, het was eveneens de dag waarop de eerste ere-diploma's zouden uitgereikt worden door de oud-korpsoverste van het Ite Ontmijningsbataljon, nl. Majoor Samijn.

Na een flinke optocht door gans St-Andries te hebben meegemaakt werd onder het spelen van het Vaderlandslied op de gemeenteplaats tal van gemeentaren door de voorzitter van het N.S.B. het ereteken 40-45 op de borst gespeld, fier waren die helden maar wij ontmiijners waren nog fierder wanneer ten aanzien van duizenden en duizenden, Majoor Samijn de diploma's uitreikte, en dit onder het spelen van ons lied: «De Mars der Ontmiijners», dit in aanwezigheid van Burgemeester, Schepenen en Gemeenteraad en hogere geestelijkheid.

Ten posthumen titel kreeg Mw. Wwe Couvreur, Maurice, deze het eerst. Snikkend kwam de weduwe naar voor om dien laatsten huldeblijk in ontvangst te nemen. Het was stil geworden op de gemeenteplaats en de aanwezigen dachten aan allen die hun leven lieten in dienst van de ontmiijning. Lt. De Saegher, adj. Bories, e.a. kwamen hierna aan de beurt om hun ere-diploma in ontvangst te nemen onder tal van toejuichingen. St-Andries houdt van de Ontmiijners en we roepen haar toe tot weldra en tot weerziens!

Brugge was voor en gedurende de bezetting het centrum van vuige elementen die de Vlaamse Hoogdag der Gulden-sporenzege 11 Juli 1302 bevuilden hetzij met hun pro-flamingantisme of hun pro-duitsgezindheid. Na de oorlog lag dit nog echter al te fris in het geheugen om die hoogdag waardig te vieren, maar dit jaar werd aan 11 Juli een nationaal karakter gegeven. Met de philharmonie der oudstrijders op kop volgden alle oudstrijdersverenigingen, vaderlandslievende sociëteiten, e.a. samen met de leerlingen der scholen, alsmede een peloton der Belgische marine die het wapen presenteerde wijl de kinderen het standbeeld van Jan Breydel en Pieter De Coninck bebloemden. Ook de ontmiijners waren van de partij en boezemden heel wat ontzag in gedurende gans de weg die de stoet volgde, enerzijds omdat het het enige vaandel was met militaire eer begeleid en anderzijds omdat het nog steeds door mannen begeleid was die dagelijks de dood voor ogen hebben.

Vrijdag 16de Juli had om 18 uur de maandelijksse bijeenkomst plaats van het provinciaal bestuur van W-Vl. in het lokaal der oudstrijders te Brugge. De vergadering stond in het teken van de onthulling van het monument der Ontmiijners te De Panne dewelke zal plaats hebben op Zondag 12 September a.s. De plechtigheid zal samenvallen met de overhandiging van een vaandel aan de politieke gevangenen. Na de onthulling van het monument zullen de gedenkpenningen aan off., onder-off. en manschappen der 1ste Comp. en der 2de en 3de sectie uitgereikt worden.

Zondag 18de Juli bracht de Verbr. der Ontmiijners, sectie W-Vl. ook het hare er toe bij om Toon Nauwelaerts, Brugge's grootste beiaardier thans op rust gesteld, een welverdiende hulde te bezorgen.

Woensdag 21ste Juli ging een delegatie der Ontmiijners, sectie W-Vl. naar Blankenberge bestaande uit Maj. Samijn, Korp. Van Reybrouck en Dumalin, sold. De Beck en Denys, Secretaris der afd. W-Vl.

Om half twaalf had na het Te Deum in het stadhuis een korte doch roerende plechtigheid plaats. In aanwezigheid van burgemeester Devriendt, schepen Naessens, gemeentesecretaris Van Hooren, gemeenteraadsleden, hogere geestelijkheid en circa een honderdvijftigtal vooraanstaande uitgenodigden sprak Majoor Samijn een korte maar diepaange-

voelde rede uit waarna hij aan burgemeester Devriendt het ere-diploma van Ontmiijner overhandigde, dit ten teken van dank en erkentelijkheid om alles wat de bevolking en het gemeentebestuur der stad Blankenberge deed voor de Ontmijning in de kritieke periode. Eveneens overhandigde Majoor Samijn hierna nog aan burgemeester Devriendt een zijden geboorduurd kussen dragende de kentekens der graad van de nieuw benoemde ere-korporaal samen met de kentekens van het Iide Ontmijningsbataljon en waarop de volgende woorden in goud geboorduurd waren:

**Uit erkentelijkheid aan burgemeester Devriendt
van Blankenberge
Het Iide Ontmijningsbataljon**

Ten zeerste ontroerd dankte hierop burgemeester Devriendt na er nogmaals gewezen te hebben op de goede verstandhouding van zijn voorzaten met in eerste plaats de diep betreunden burgemeester Neutemans en de leiders der Ontmijning.

Na een orkaan van toejuichingen ging de delegatie der Ontmiijners samen met het Blankenbergs politiekorps en rijkswacht, Burgemeester en Schepenen naar het monument der Ontmiijners alwaar Majoor Samijn een reuzenbloemengarve aan de voet ervan neerlegde wijl een minuut ingetogenheid bewaard werd. Hierna werd door het gemeentebestuur van Blankenberge en diner aan de delegatie aangeboden.

's Namiddags greep te Brugge een bloemenhulde plaats op de Burg — België ter ere — aldaar was een Belgische reuzenleeuw in bloemen ongesteld op de Burgplaats, en het was dan ook hier dat de Brugge's ingezetenen hun erkentelijkheid betoonden en hun nationale feestdag vierden als waardige Belgen. Nadat burgemeester Van Hoestenberge als eerste burger der stad een ruiker had neergelegd kwam vervolgens Majoor Samijn om in naam van alle ontmiijners een bloemengarve neer te leggen België ter ere!

Zondag 25 en Maandag 26 Juli had te St-Andries in de eigendommen van Jonkvrouw J. van Pottelsberghe de la Potterie een grootscheeps tuinfeest plaats in het teken der ontmiijners; het was dan ook twee dagen vollen bak en de ontmiijners waren er dan ook in sterken getalle naar toe opgekomen.

Aan Jonkvrouw J. van Pottelsberghe de la Potterie, aan het inrichtende comité en aan alle medewerkers van dit welgeslaagd feest roepen we toe: **Onzen hartelijksten dank.**

Op Zondag 5 September a.s. gaan ter gelegenheid van St-Andries bevrijding, tal van feestelijkheden door, weer in het teken der Ontmijning. Zullen plaats hebben: een ontmiijningstentoonstelling, de doping ener straat in Straat der Ontmiijners, het ontmiijnen van een straat, een ontvangst der Ontmiijners ten gemeentenhuize, enz...

Op Zondag 12 September gaat iedereen naar De Panne. Tot weldra.

R. DENYS

STERFGEVAL

Het is met oprechte droefheid dat wij op 13-7-1948 een laatste hulde brachten aan onze zo plotseling overleden Makker Dokter Vertongen.

De zeer gewaardeerde geneesheer, die altijd vol zorgen en toewijding de mannen van zijn eenheid verzorgde, ja ze zelfs volgde tot op de mijnvelden om hen bij het eerste ongeval te verzorgen of, als het overbodig bleek, ze de ogen te sluiten.

Wij bieden onze oprechte deelneming aan gans zijn eerbiedwaardige familie.

Wij melden het overlijden, op 4-8-48, van de vader van Robert Ongena; betuurslid van onze gewestelijke afdeling.

Wij bieden onze Makker Robert onze welgemeende en oprechte deelneming.

WIE LAAST LACHT, BEST LACHT... (Vervolg)

Maar, O, wat een belediging, zij dierven hem bespotten. « Kom, kleintje, kom maar eens af als gij durft... Wij houden U in bedwang en wees braafjes zo niet... »

Zijn bloed stond stil. Hij liet een gegrom horen zoals dat de kracht geeft eigen aan de zwakken die hen bekwaam maakt om de moedigste daden uit te voeren.

Drie verwittigingen en de dapperen die hij op tijd naar de kazerne trachtte terug te brengen en die onder de druk van de vermoeden van een welgevulde dag van achter bijeen zaten, werden uit hun verdoving wakker geschud. Zou het de gewone pan zijn? Zou hij nog eens voor de zoveelste maal tijdens zijn reizen moeten geholpen worden? Het hoofd van de verkenner kwam het eerst boven de kabien. Hij vergiste zich onmiddellijk van de toestand. Vervolgens, twee, drie... allen zo goed ze konden de ergste vergeldingsmaatregelen tegen deze vervloekte vrachtwagen voorstellende. Otto Albert, gewoonlijk zo bedaard, vond het ve-ve-verschrikkelijk en on-on-onverdraagbaar. Anderen vonden dat een mitrailletesalvo op de juiste plaats aan te bevelen was. Custers, met zijn paardenhaarbos, sprak van « Godverd... dat ze hem in de gracht smijten ». Maar dit was rapper gezegd dan gedaan. Ja, die ontmiijners vinden steeds van die bevallige oplossingen die in een oogwenk de duisterste omstandigheden opklaren.

De peletonchef die al een tijdje kalm de ontwikkeling van het drama volgde (want het betreft hier werkelijk een drama) hoorde plotseling: « Mijn Luitenant...; mogen wij? » Alvorens hij de tijd had te antwoorden en nog minder om er tussen te komen, verliet een Millsgranaat, zonder veiligheidspin, de Max 13 om, na een volmaakte boog beschreven te hebben, dicht bij de kabien terecht te komen, niet zonder op de vaten benzine gebotst te hebben, die zijn weinig hoffelijke confrater, die nog steeds vóór hem reed, vervoerde.

Het onvermijdelijke ging gebeuren... de ramp in de grootsheid van een ontploffing aangewakkerd met benzine.

Zij die ons een ogenblik geleden de baas waren, hadden ook de noodlottige baan gevolgd. In minder tijd dan er nodig is om het te schrijven, vol doodsangst, na een angstige blik naar dit hun niet vreemd voorwerp gericht te hebben, zwenkten naar rechts, stopten en waren van mening nuttig gebruik te maken, zo er nog overbleef, de weinige ogenblikken die hen van de verschrikkelijke losbranding scheidde, om zich zo rap mogelijk uit de voeten te maken... zij lopen zeker nog altijd.

WIST U ?

- dat in 1848 Brussel ongeveer 130.000 inwoners telde.
- dat we ook tot deze datum moeten teruggaan om het ontstaan van de Galerie St-Hubert te zien. Om dit te bekomen heeft men talloze straatjes, het een zo ongezond als het andere, doen verdwijnen.
- dat men sinds drie jaar al bezig was aan het opbouwen van de Heilige Maria Kerk.
- dat alhoewel de hoofdadere door het gaslicht goed waren verlicht, de voorsteden en de lanen onveranderd waren gebleven.
- dat de agenten elke morgen de lanen afliepen om de kinderen die er in de loop van de nacht waren achtergelaten op te rapen.
- dat het leven er duur was. Men betaalde 70 centiemen voor een kilo brood en 10 centiemen voor een ei.
- dat de werklieden er slechts 1,50 fr. per dag verdienden.
- dat het in October van dit jaar is dat Charles de Brouckère burgemeester geworden is.

Wat gebeurde er? Niemand kan het juist zeggen. Max 13, na een zucht van zalige voldoening, zijn kleine gramschap bevredigd, en als enig teken van doorgang een klein wolkje blauwe rook, dat spoedig uiteengedreven was, achterlatend, vervolgde zijn weg.

Hij dreef zelfs de boosaardigheid niet zover dat hij stil wou genieten van zijn overwinning; te Malmédy wachtten hem het avondmaal en de rust die wel verdiend waren. Overigens is voor hem alleen het in de lucht vliegen van opstapelingen van ontploffingstuigen belangwekkend, en dan nog voor zover zij een paar ton springstof bevatten.

De terugkomst, die zelfde dag nog, gebeurde met een weinig vertraging. Wat betreft zijn machtige confrater, niemand weet wat er van geworden is. Kwade tongen zeggen zelfs dat die granaat niet zou ontploft zijn, daar ze niet gewapend, noch geladen zou geweest zijn.

's Anderendaags, 't was een klare morgen, toen wij voorbij de zelfde plaats kwamen, vonden wij niet het minste spoor meer van de zware vrachtwagen. Zou hij gans verdwenen zijn? Ik herhaal het: 't is een mysterie.

Onthoudt echter goed dat de ontmiijner zich doorgang verschaft, daar waar hij het verlangt, en ik bid U, als gij hem op stopen wilt trekken, doe het dan bescheiden, want gij zoudt het U kunnen berouwen.

Luitenant SNYERS,

Kommandant van het 2e Peloton, 2e Kie.
1e Ontmiijningsbatalion.

Enkele historische data

September

- 2-1-1939 De Duitsers vallen Polen binnen.
- 2-1945 De Japanners capituleren te Yokohama.
- 3-1939 England en Frankrijk verklaren de oorlog aan Duitsland.
- 3-1942 Begin van het gevecht om Stalingrad.
- 17-1944 Een Engelse divisie valschermspringers daalt neer ten Noorden van Arnhem in Holland.
- 23-1830 Belgische nationale revolutie.
- 27-1940 Japan tekent een pact met Duitsland en Italie.
- 28-1918 Begin van het grote offensief in Vlaanderen.
- 29-1938 Verdrag van Munich. De oorlog is voorlopig ontweken ten koste van Tchecho-Slovakije die het Sudetenland moet afstaan.

October

- 1-1943 Geallieerde troepen dringen Napels binnen.
- 2-1900 Huwelijk van Prins Albert van België met Elisabeth, hertogin van Bavière.
- 3-1935 De Italianen vallen Abyssinië binnen.
- 15-1831 De conferentie van Londen legt aan België het verdrag der XXIV artikelen op, dit verdrag berooft ons land van de monding van de Schelde, de helft van Limburg en van het Groot Hertogdom Luxemburg.
- 18-1908 Congo wordt aan België gehecht.
- 22-1943 Roosevelt, Churchill en Tchang-Kai-Shek komen te Cairo bijeen. Hoofddoel van hun bijeenkomst: de oorlog tegen Japan.
- 25-1942 Slag om El Alamein.
- 29-1468 600 Franchimontezzen pogen Lodewijk XI, koning van Frankrijk en Karel de Stoute, hertog van Burgondie die voor Luik hun tenten opgeslagen hadden te doden. De Franchimontezzen mislukken en worden tot de laatste man uitgemoord.
- 28-1940 Griekenland wordt overweldigd door de Italiaanse troepen.